

Distribució de *regalèssia/regalíssia*

(ALDC, V, 1097. La regalèssia)

La *Glycyrrhiza glabra* és una herba de la qual s'aprofiten les arrels dolces, que els infants soLEN xuclar. *Regalíssia* i *regalèssia* es reparteixen les àrees del domini. *Regalíssia* deriva del llat. tardà LÍQUIRITÀ (< gr. GLYKÝRRIZA, compost de GLYKÝS ‘dolç’ i RHIZA ‘arrel’), que, a partir de **legaríssia* (cf. it. *liquirizia*), va donar *regalíssia* per metàtesi, com l'oc. *regalícia*, fr. *réglisse*, port. *regalice*, cast. *regaliz*; var. *regali[θ]ia* 108, 132, 134, 139, *regalissi*, amb pèrdua de la vocal final, pròpia del ross. i *regalissi de broc* 1 (*broc* ‘tros de branca’); *reglissi* 2, 3, 5, 9, 14, per síncope vocàlica; *galíssia* 52, per reducció de la síl·laba inicial, potser confosa amb el prefix, i les formes perifràstiques *regalíssia de palo* 163, *regalíssia de vara* 168, 169, *regalíssia de pastor* 155, per a distingir-la de l'extracte de *regalèssia* (*regalim* en mall.).

Regalèssia (o *regalèssia de garrot* 70, 71), que conviu amb *regalíssia* des del s. XIII, deu la [ɛ] no a la ï de l'ètim, car tindríem **regal[ə]ssi* en mall., sinó a una probable atracció

del suf. -ència, que trobem en les loc. 133, 140, 143, *regalència de garrot* 72, alg. *regarència* 85, per l'habitual rotacisme de -l-; altres var.: *reglèssia* 61, per síncope vocàlica; *reguilèssia* 53, per dissimilació de les neutres iniciales; *regalessi*, per apòcope de la -a del segment -ia (com *gabi* < *gàbia*, *histori* < *història*); *regalèssim* 75, 76, 79, 80, 82, a partir de *regalissi* per homonimització formal amb *regalim* ‘extracte de *regalèssia*’, del qual *regali* 120 deu ser una var.

Regali[θ] 100, 138 és un manlleu al cast. o arag., adaptat fonèticament en *regalis* 107, 113.

Des d'una perspectiva areal, el tipus *regalíssia*, fidel a l'ètim, coneix una major extensió (sobretot cat. occ. i mall.) enfront de *regalèssia*, d'àrea predominantment oriental. El mall. *regalessi* i el ross. *regalissi* es mostren units per la caiguda de la vocal del segment -ia.

Són mots normatius *regalèssia*, des del *DG*₁, 1932, i *regalíssia*, des del *DIEC*₂, 2007.

